

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **S. P.**,
oskarżonego z art. 177 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 30 sierpnia 2023 r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
zawartej w postanowieniu Sądu Okręgowego w X.
z dnia 12 czerwca 2023 r., sygn. akt IV Ka 843/23,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu - Sądowi Okręgowemu w L..**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w X., [...] Wydział Karny – Odwoławczy, wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. Argumentem mającym przemawiać za taką potrzebą jest fakt, że oskarżony jest mężem I. P. sprawującej urząd sędziego Sądu Okręgowego w X., orzekającej w [...] wydziale Karnym – Odwoławczym. Jest to więc realna okoliczność mogąca stwarzać obawy w zakresie negatywnego obioru działalności orzeczniczej w zakresie braku warunków do obiektywnego rozpoznania niniejszej sprawy. Mogłyby one zostać natomiast wykluczone w przypadku rozpoznania sprawy przez inny sąd, wolny od powyższych powiązań personalnych. Dbłość o dobro wymiaru

sprawiedliwości, stanowiącego kryterium określone w powyższym przepisie, nie pozwala więc przejść do porządku nad powyższymi uwarunkowaniami bez ekstraordynaryjnej modyfikacji właściwości miejscowej sądu. Pozostawienie sprawy w gestii sądu występującego naraziłoby bowiem na szwank wizerunek tego sądu poprzez generowanie podstaw do wyrażania opinii, że na wynik prawomocnego orzeczenia mogą wpływać pozamerytoryczne względy wynikające w powyższych powiązań.

Sąd Najwyższy, co następuje.

W powyższych uwarunkowaniach inicjatywa sądu występującego była w pełni uzasadniona. Przestanka dobra wymiaru sprawiedliwości, o której mowa w art. 37 k.p.k. równoznaczna jest między innymi z dbałością o jego wizerunek w odbiorze zewnętrznym. Jeżeli zachodzą w sprawie okoliczności, które urealniają obawę o negatywną społeczną ocenę działalności orzeczniczej sądu właściwego miejscowo, przekazanie sprawy w trybie powyższego przepisu okazuje się być koniecznym instrumentem, mającym tego rodzaju implikacjom zapobiegać.

Okoliczności zaprezentowane przez Sąd Okręgowy w X. uzasadniały zastosowanie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. Wystąpiła tu bowiem podstawa do uznania, że w przypadku pozostawienia sprawy do rozpoznania sądowi właściwemu miejscowo dobro wymiaru sprawiedliwości byłoby zagrożone. Postrzegać je w tym wypadku należy jako potrzebę zagwarantowania właściwego odbioru przez każdego postronnego obserwatora postępowania wyników procedowania poprzez wykluczenie potencjalnych powodów do spekulacji, że względami mającymi wpływ na treść orzeczenia mogły być właśnie przedstawione uwarunkowania personalne. W sprawie, w której zarzuty aktu oskarżenia dotyczą osoby najbliższej dla sędziego sądu występującego, realizacja tego warunku byłaby z całą pewnością utrudniona. Tego rodzaju niezręcznych sytuacji (mogących implikować, choćby nawet nieuzasadniony negatywny społeczny wydźwięk) należy unikać poprzez dopuszczalną przez ustawodawcę w treści powyższego przepisu zmianę właściwości miejscowej sądu.

Mając na uwadze zaistniałe w sprawie okoliczności, celowe stało się przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Okręgowemu w L..

D. P.

[f.n]